

Читам, па шта? 2021.

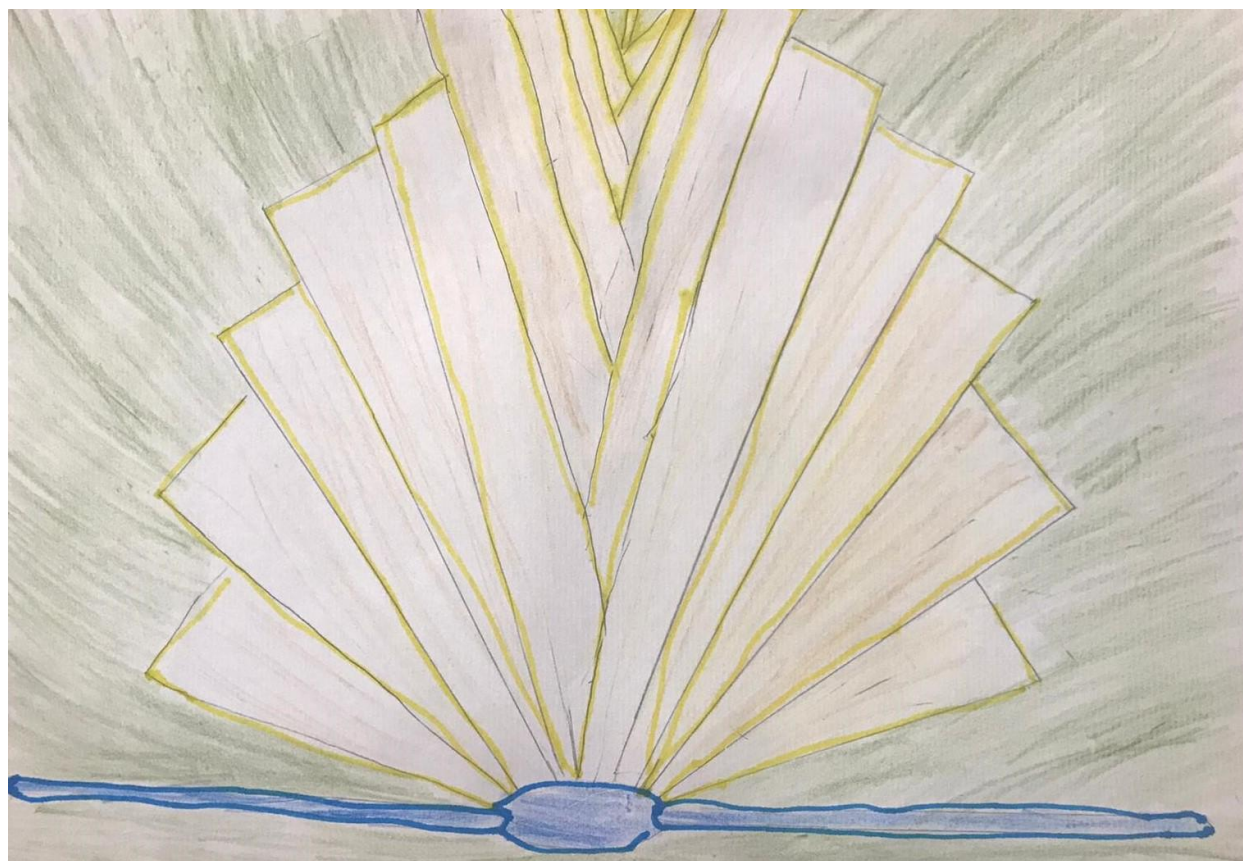
„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Књига „Кога се тиче како живе приче“ је вероватно најсмешнија књига коју сам прочитао! Много је добра и топло вам је препоручујем. То је прича о причама. У причама има рупа, досадних промаја, заборавних пужева, бувљивих вукова и лисица... има чак и нешто што неко треба да уради да би вратио (у причу) љутог вука. Али, шта је он урадио, нећу да вам кажем. У књизи постоји једна прича која је побегла из књиге, па сад као да је нема. Међутим писац се добро сетио и написао имејл адресу и шта да напишете да би вам послао причу. Сада сви знају да прича не може да побегне из поруке. У књизи су и једна Огласна Табла и један Зид на коме су биле исписане ружне речи. Зид је желео да научи да чита, а Огласна Табла није желела да га научи читању да не би знао шта пише на њему пошто је то било ружно. Једном је Зид рекао сликару да наслика нешто на њему, а кад је слика била насликана, Огласна Табла је научила Зид да чита. Баш лепо! Та прича се зове „Господин Зид“. Занимљиве су и све остале приче у књизи. „Празна прича“ је као што јој само име каже празна, па се лечи од празнине. Ту су и „Алергична прича“, „Прича коју нећу да напишем“, „Размажена прича“, „Уводна прича“, „Прича која не уме да заврши саму себе“ и још многе друге. Постоји и прича са рупом у средини!!!

Књига је веома лепо илустрована, а наслов на корицама је исписан у 6 боја! Књига има 81 страницу и може да се прочита за једно поподне. За крај мало упутство за читање неких проблематичних прича. Док читате „Алергичну причу“, правите се да нисте читалац јер је алергична на читаоце. Кад будете читали „Размажену причу“, попијте нешто за живце јер је ова прича, као што само име каже - размажена.

Кад се припремите, читајте и уживајте. Биће вам и смешно и забавно.

Симеон Обрадовић III₃

„Чика Фјодор, пас и мачак“, Едуард Успенски

Књига „Чика Фјодор, пас и мачак“ је једна од најзанимљивијих које сам икад прочитао. Она је као веома дугачка басна јер у њој животиње имају људске особине и умеју да говоре.

Главни јунак романа је дечак који се зове Фјодор, али га сви зову „чика“ Фјодор јер се понаша као одрастао човек. Он обожава животиње, а његова мама их мрзи, посебно мачке. Чика Фјодор је срео мачка који зна да говори. Тада је јео сендвич и мачак је рекао да сендвич није добро наслаган јер је салама горе, а не доле. Објаснио је да би, кад би ставио саламу доле, било укусније јер ће језиком додиривати саламу. Дечак је пробао тако и стварно је било укусније. Чика Фјодор је донео мачка кући и назвао га Морнаревић. Онда су родитељи расправљали да ли да задрже мачка. Коначна одлука била је - не. Чика Фјодор је рекао да ако избаце мацу, он ће побећи са њом. Нису му поверовали. Он је, ипак, отишао од куће и њему и мачку се придружује пас Шарик. Ако желите да сазнате шта се онда десило, прочитајте роман.

Ово је је веома занимљив роман и може се прочитати за два-три сата. Док сам га ја читао, био је ручак и једва сам дочекао да се заврши да могу да се вратим доживљајима дечака и његових пријатеља. Роман је диван, занимљив и смешан. Било је уживање читати га и једва чекам друго читање (често читам два пута исту књигу).

Ако би ме неко питао коју књигу бих му препоручио, ја бих предложио баш ову. Кад сам је прочитао, свима у кући сам рекао како треба да је читају.

Симеон Обрадовић III₃

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрем

Књигу „Роња, разбојничка кћи“ сам прочитао брзо јер је веома занимљива и узбудљива.

У причи је основни проблем непријатељство две разбојничке банде. Проблем решен је уз малу помоћ Роњине и Биркове храбрости.

Док се рађала Роња било је олујно вече и муња је преполовила Матисову тврђаву (Матис је Роњин отац и вођа разбојника). Настала пукотина је названа Паклена провалија. Матисови разбојници су морали да живе у једној половини тврђаве, што им није сметало. Тврђава је била толико велика да им је и четвртина била довољна да живе без гурања. Толико је била велика да је Роња мислила да је Камена дворана (највећа дворана у тврђави) цео свет. Ту је неко време живела без изласка. А није да је било мало људи у тврђави: 13 разбојника + Матис + Лувис (Роњина мама) + Роња. Кад је Роња изашла у Матисову шуму смејала се себи што је уопште мислила да је Камена дворана цео свет. Матис јој је рекао да се чува сивих баука (као опаснији вук), харпија (огромне птице грабљивице које лове све), Паклене провалије (знате већ шта је то □), да се не скотрља у реку (дубоку), Боркиних разбојника (непријатељских).

Роња је научила да у Матисовој шуми никад не треба да се плаши јер то привлачи бауке. Вежбала је да са крова не упадне у Паклену провалију и видела да на крову Северног дела неко стоји. Питала је ко је он (не баш пријатељски, ипак је он био у тврђави њеног оца), а он јој је рекао (уз непријатељски смех) да је он Бирк, син Борке, вође разбојника. Рекао је да он није на Северном делу, већ у Боркином утврђењу. Роња се изнервирала и скочила преко Паклене провалије на Бирка. Он је, такође, прескочио провалију и онда су наставили са прескакањем све док Бирк није упао унутра. Роња га је спасила и отрчала у тврђаву. Једне зимске вечери Роња је упала у снег и заглавила ногу, а Бирк ју је (на сву срећу □) спасао. Роњина мржња је нестала и баш кад је то схватила, Бирк ју је питао да му буде сестра. Она је пристала и тајно се виђала са Бирком.

Ја бих ово све много даље препричавао, али је ограничена дужина текста, па нећу више. Можда је добро то што је тако, јер ћете ви сад желети да прочитате књигу и сазнате шта се десило. Важно је да знате да ћете из романа научити како деца могу да храброшћу и упорношћу помире своје породице.

Симеон Обрадовић III₃

